14/04/2024

π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος: Η αγάπη του Χριστού δεν ζητά τίποτα περισσότερο από την πίστη

/ Ενορίες

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 13 Απριλίου 2024 (Δ' Κυριακή Νηστειών – Ιωάννου οσίου συγγραφέως της Κλίμακος) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Στο κήρυγμα του ο π. Χρυσόστομος, μιλώντας για την ευαγγελική περικοπή που αναγνώσθηκε, παρατήρησε πως για άλλη μια φορά, ένα πρόβλημα νέου ανθρώπου απασχολεί τον Κύριο και

Εκείνος γεμάτος συμπόνια έρχεται και του προσφέρει την παντοτινή και ολοκληρωτική θεραπεία.

Παρακολουθήστε το κήρυγμα:

«*Βρισκόμαστε ήδη στην Δ΄ Κυριακή των Νηστειών, ολοένα και πλησιάζουμε την ιερότερη και ωραιότερη χρονική περίοδο του έτους, στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα. Το θαύμα που επιτελέσθηκε αποδεικνύει την αγάπη Του και τα λόγια Του δείχνουν την αγανάκτησή Του. Βλέπει και στην περίπτωση αυτή την απιστία του ανθρώπινου γένους και το ερώτημα «μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας, πόσον καιρό ακόμη θα σας ανέχομαι;» σφραγίζει την αντίδρασή Του*.»

Ο πατέρας του δαιμονιζομένου, συνέχισε ο π. Χρυσόστομος, έχει πρώτος απελπιστεί από το χρόνιο πρόβλημα του παιδιού του και τώρα μάλιστα πιο έντονα καθώς βλέπει την αδυναμία των μαθητών του Χριστού να καταφέρουν το ποθητό θαύμα και να θεραπεύσουν το ψυχικό τραύμα του. Εκεί είχε τις ελπίδες του, αλλά δεν βρήκε την θετική ανταπόκριση, την ίαση.

Σε ανάλογες περιπτώσεις ο Κύριος ήταν η πρώτη και άμεση επιλογή. Εδώ οι μαθητές Του στα μάτια του βασανισμένου πατέρα φαίνονται ως οι σίγουρα ικανοί να αλλάξουν την κακή σχέση του νεαρού με τον περίγυρό του. Μια προσευχή, παρ' όλα αυτά, είναι αρκετή για ν' αλλάξει την κατάσταση και η απελπισία να παραχωρήσει την θέση της στη χαρά.

«*Με λίγες κουβέντες που θα εκστομίσει ο Ιησούς θα μας λυτρώσει. Η ελεύθερη, αβίαστη και ειλικρινή ομολογία της πίστης μας γίνεται η πόρτα για να περάσουμε στον κόσμο των υγιών σωματικά και πνευματικά παιδιών Του..*»

Μιλώντας ο π. Χρυσόστομος για το πατρικό παράπονο, που ενώ απευθύνθηκε πρώτα στους μαθητές Του, εκείνοι δεν κατάφεραν το επιθυμητό, επεσήμανε ότι το ίδιο συμβαίνει και μ' εμάς. Τις πληγές του σώματος ή της ψυχής, τα προβλήματα της καθημερινότητάς, θέλουμε μεν να τα λύσουμε αλλά δεν προσέχουμε τον τρόπο

και δεν εξετάζουμε τον δρόμο.

Η συνεργασία μας με ακατάλληλους ανθρώπους φέρνει αποτυχία, απογοήτευση, φυγή, απόρριψη. Εναποθέτουμε την ελπίδα μας σε αναρμόδια πρόσωπα και εμπιστευόμαστε την ψυχή μας σε τυχαία άτομα. Δεν αξιοποιούμε την δυνατότητα τους σωστά και δεν αξιολογούμε την εγκυρότητα τους ορθά. Γι' αυτό και κάνουμε λαθεμένες επιλογές.

Αν προστρέχαμε έγκαιρα και μόνον στον Θεό, συνέχισε, τότε δε θα φερόμασταν επιπόλαια και σίγουρα θα κερδίζαμε σωτηρία. Θα βλέπαμε όντως το χέρι Του να απλώνεται για να μας απαλλάξει από δαιμόνια πολλά και διάφορα. Στοιχείο αναγνώρισης είναι οι πληγές του από τον Σταυρό. Εκείνος μόνο μπόρεσε να σταυρωθεί για την κάθε λογής λύτρωση των παιδιών Του.

«*Στρέφοντας τον λόγο μας και στον νέο, οι διαπιστώσεις είναι θλιβερές για το τότε και για το σήμερα. Έχουμε νέα γενιά η οποία καίγεται από τα πάθη της και πνίγεται στα λάθη της, χωρίς πάντα να φταίει αυτή. Οι συνεχώς αυξανόμενες ενδοσχολική, ενδοοικογενειακή, έμφυλη και η οπαδική βία, η απαξίωση προσώπων και θεσμών, η αποδοχή και διάδοση αναρχικών και ισοπεδωτικών ιδεών, η χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών εκθέτουν τους πάντες, από την οικογένεια μέχρι την κοινωνία, από την Πολιτεία μέχρι την Εκκλησία.*»

Πρέπει να σταματήσουν οι επικρίσεις, τόνισε ο π. Χρυσόστομος, να πάψουν τα ευχολόγια, να τελειώσουν οι προφάσεις. Ας αναλογιστούμε επιτέλους τις ευθύνες μας, ας αναλάβουμε έγκαιρα πρωτοβουλίες. Ταυτόχρονα ας αναζητήσουμε το γιατί και ας εντοπίσουμε το πώς φτάσαμε εδώ. Η νεολαία προσπαθεί να επιζήσει αν και είναι καμένη από σκάνδαλα και κρίσεις και πνιγμένη από πολέμους και ακαταστασίες.

Όπως μάλιστα παρατήρησε, στη συνείδηση της νέας γενιάς απαξιώσαμε τα ήθη, αρνηθήκαμε την συμβουλή, υποτιμήσαμε τον κίνδυνο, ενοχοποιήσαμε την άμιλλα, συκοφαντήσαμε την αριστεία, υποβαθμίσαμε την παιδεία, συκοφαντήσαμε την ηθική, δυσκολέψαμε την οικογένεια. Βαδίζει η νεολαία ανάμεσα στις στάχτες της πυρκαγιάς που εμείς προξενήσαμε και καλείται να διαχειριστεί το τσουνάμι του νερού που εμείς προκαλέσαμε.

«*Οι περισσότεροι γύρω μας ζητούν πολλά και μεγάλα ανταλλάγματα για να εξυπηρετήσουν. Πουθενά και κανένας δεν λέει ότι με λίγα λόγια και μικρές κινήσεις θα πετύχουμε απείρως πολλαπλάσια απ' ότι ζητήσαμε. Η αγάπη όμως του Χριστού δεν ζητά τίποτα περισσότερο από την πίστη. Όταν διαπιστώσει την ύπαρξη της ή όταν ακούσει την ομολογία της, δεν αρνείται την σωστική επέμβασή Του*

.»

Ο Χριστός έρχεται όχι για να διδάξει απλά και μόνο, συνέχισε ο π. Χρυσόστομος. Δεν κάνει άμβωνα κάθε πόλη και γειτονιά του τόπου Του για άσκηση μονολόγου και επίδειξη επίπλαστης, ψεύτικης και παροδικής δύναμης. Δε θέλει να εντυπωσιάσει τα πλήθη, αλλά να θεραπεύσει να ήθη, εκείνα που καλλιεργούσαν την τυπολατρία, απαξίωναν την προσωπικότητα και αναζητούσαν την κυριαρχία.

Προχωρεί μάλιστα ο Χριστός ακόμη παραπέρα, δίνει τον λόγο και στον άλλο, τον ρωτά και αποφασίζει. Διαλέγεται με την ελευθερία και απαντά στο αίτημα. Ο γονιός της ευαγγελικής περικοπής ομολόγησε την πίστη του και θεραπεύτηκε ο γιός του. Σπάραξε και έφυγε το δαιμόνιο. Η ομολογία έφερε την θεραπεία, εκείνη την κοινωνικότητα και κατέληξε σε κανονικότητα.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του ο π. Χρυσόστομος τόνισε ότι είναι σύνηθες πλέον το φαινόμενο να πειράζεται η υγεία, να δοκιμάζεται η ισορροπία, να κραδάζεται η ηρεμία της ύπαρξης μας. Ο Ιησούς έρχεται, συναντά και συνδιαλέγεται με κάθε καλοπροαίρετο, κάθε άνθρωπο που ποικιλόμορφα καταθέτει το δικαίωμα στη ζωή και στην υγεία. Ο Κύριος, μας αναμένει για να μας ενδυναμώσει.

«Δεν θέλει πολλά λόγια, δεν απαιτεί τάματα, δεν καταγράφει υποσχέσεις γιατί όλα εύκολα λέγονται, γρήγορα ξεχνώνται, σπάνια εκτιμώνται, Επειδή γύρω μας πολλοί θα εμφανιστούν ως σωτήρες πρέπει να μάθουμε να ξεχωρίζουμε το ψέμα από την

αλήθεια, να διακρίνουμε το κάλπικο από το γνήσιο και να ανακαλύπτουμε την ζημιά από το συμφέρον.

Τι μας απομένει; Να αναζητήσουμε την αιτία, να απευθυνθούμε στη χάρη Του, να καταθέσουμε την μετάνοια μας. Τότε και μόνο θα γλιτώσουμε από την φωτιά της απιστίας μας και από το νερό της ολιγοψυχίας μας. Μαζί με τον Αναστημένο Κύριο θα χαρούμε την ανάσταση των θαμμένων ονείρων μας και το ζωντάνεμα των πεθαμένων ελπίδων μας.»

Παρακολουθήστε σε επανάληψη την αγρυπνία:

(Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς)